

Dolgo časa je hodil Edvin okrog mamice, a razodeti ni mogel izlepa svoje želje. Pa nazadnje je vendar šlo. Izprva ga je mamica začudeno pogledala, potem se mu pa prijazno nasmejala in rekla: „Tako je prav, Edvinček. Za revčke moramo tudi skrbeti, kajti za vse dobrote nas enkrat stoterno poplača Bog!“

Edvinček se je neizrečeno razveselil, ko je prišel Francek res v vežo in mu je z gotovostjo rekel, da dobi lepih daril. In ni se motil. Dobra Edvinčkova mati je dala siromaku skoro novo suknjico, ki jo je še Edvin nosil v največjem mrazu. Tudi čreveljčke je dobil druge. Gospa mu jih je naročila pri črevljarju.

Tisti dan je Francek jedel v kuhinji bogatega trgovca. Poleg tega je poslala gospa tudi materi gorkih jedil, Francku pa je navezala cel zavoj raznih jedi, da sta imela z materjo oba dosti za praznike.

Francek ni vedel, kako bi se lepše zahvalil. A gospa ga je pobožala po lici in mu stisnila v roke še nekaj drobiža za mater.

Doma pa sta zvečer prisrčno molila Francek in mamica za dobre dobrotnike.

Tako lepih božičnih praznikov še nista imela. Koliko solza pač otre krščanska usmiljenost!

Taras Vaziljev.

Božična noč.

Oj prelestna noč božičaa
Nad zemljo nocoj sloni;
Ž njo narava tajne bajke
O Božiču govori:

„V daljnem času, v daljnem kraju
Še nebo je znižalo,
In zemljici v temni noči
Skrivno se približalo.

In takrat po zemlji širni
Vse okrog vzdrhtelo je:
Ljudstvo bedno pa Rešnika
Božjega imelo je.

Taras Vaziljev.

